

CIRKUMFLEX, sirr-kummflä'cks, m. 3. (gram.) Tecken, som sättes öfver en stafvelse, för att utmärka, att den blifvit sammandragen och således fordrar en uthållande tonvigt. Detta tecken är för grekiskan ~ och för franskan ^ — Skrifves äfv. *Circumflex*.

CIRKUMVALLATIONS-LINIE, ----tschöns-linje, f. 3. (fortif.) Försvarsverk med bröstvärn, bankett och graf, som anlägges omkring en fästning till de belägrades försvar, och för att hindra tillträde till fästningen utifrån. — Äfv. *Circum-----*.

CIS, siss. Latinsk partikel, som förekommer i några sammansättningar och betyder: på denna sidan (i motsats till *trans*, på andra sidan), t. ex.: *Cisalpinsk*, belägen eller varande på denna sidan Alpena.

CISS, n. 3. (i musik) *C*, höjdt en half ton.

CISALIER, -sá-- , m. 3. pl. (myntk.) Mynt, som ej fullkomligt utfalla i präglingen, utan måste omsmältas.

CISELERA, v. a. 1. (fr. *Ciseler*, af *Ciseau*, mejsel) Göra upphöjda figurer i silfver- eller guldbleck, på det sätt, att de först drivas med punsar eller stamprar och sedan fulländas med grafstickel. — *Ciselerande*, n. 4. o. *Ciselering*, f. 2.

CISELÖR, m. 3. Handverkare, som gör ciserade arbeten.

CISSOID, sissá'id, f. 3. (mat.) Ett slags kroklinie, af tredje graden.

CIST, siss, m. 3. Ett växtsläkte af fam. Cisteæ, med flera arter, af hvilka i Sverige finnas Sol-Cist, ölands-Cist och Gottlands-C. Cistus.

CISTERCIENSERMUNK, ciststärssi'nnsr-múnnk, m. 2. -NUNNA, f. 1. Munk, nunna af:

CISTERCIENSERORDEN, ciststärssi'nnsr-á'rdn, m. 2. sing. Katolsk andelig orden, stiftad 1098 af Benediktiner-abbotten Robert i Cisteaux (på latin: Cistercium). Den qvinliga orden af samma namn stiftades af abboten Stefan, år 1120, efter samma ordensregel, och står under uppsigt af Cisterciensermunkarnes general.

CISTERN, sissstä'rn, m. 3. Behållningsrum, vanligen muradt eller uthugget i sten, till förvarande af regnvatten, i brist på flod- eller brunns-vatten. Vattenkista.

CITADELL, --dáll, n. 3. o. 3. Skans (kärnfäste) inuti en stad eller fästning.

CITAT, sitát, m. 3. o. 3. Anfördt ställe ur en författare. — *Syn.* Citation.

CITATION, --tschón, f. 3. 1) Anförande af en författares ord. — 2) *Se Citat*.

CITATIONSTECKEN, --tschónstéckn, n. 3. Tecken (") som i skrift sättes framför och efter ord, mening eller helt stycke, för att utmärka, att de äro anförda ur någon bok, skrift, handling eller innefatta någon viss persons tal eller yttrande. Anföringstecken.

CITERA, v. a. 1. 1) Anför ett ställe ur en författare, en skrift, en handling. *C. ett ställe ur Cicero. C. verser ur Horatius*. Man säger äfv.: *C. en författare*, d. v. s. anför ställen ur hans skrifter. — 2) Till stöd återopa en författares sats, yttranden. *Till stöd för denna min åsigt behöfver jag blott c. Berzelius. C. bibeln.* — *Syn.* Anförä. — *Citerande*, n. 4. o. *Citering*, f. 2.

CITRÁT, sitrát, n. 3. o. 3. Citronsyradt salt.

CITRON, sitrón, m. 3. Den gula, safrika, starkt syrliga frukten af Citronträdet. — *Ss. C-färg*,

-färgad, -gul, -kärna, -lukt, -saft, -skal, -skifva.

CITRONAT, --át, n. 3. Skal af omogna citroner, kokade i tunn sirap.

CITRONBISCUIT, sitrónbisskvi', m. 3. Biscuit, tillredd af skalad sötmandel med äggvitor, socker och det rifna skalet af en citron.

CITRONESSENS, sitrónässängs, m. 3. *Se Citronolja*.

CITRONFINK, m. 2. (nat. hist.) En art af Finksläktet, uti Italien.

CITRONGELÉ, sitrónschelé, n. 3. Gelé, tillagadt af citronsajt, socker, ägg och vin.

CITRONGLASS, m. 3. Glass, tillredd af citronsajt med socker.

CITRONKLÄMMA, f. 1. *Se Citronpress*.

CITRONKRÄM, n. 3. Kräim, tillagadt af citronskal, med vin, citronsajt, kanel och socker.

CITRONLIKÖR, sitrónlikö'r, m. 3. Likör, tillredd af sprit, citronesens, sirap och vatten.

CITRONMELISS, sitrónmeli'ss, m. 3. En i Schweiz och Italien vildt växande apoteksört, som äfven allmänt odlas i trädgårdar, för sin angenäma citronluk. *Melissa officinalis*.

CITRONMYNTA, sitrónmý'nta, f. 1. (bot.) En art Mynta. *Mentha gentilis*.

CITRONOLJA, f. 1. Den etheriska olja, som pressas ur citronskal. En art häraf är Cedrooljan (se d. o.).

CITRONPAST, sitrónpásst, m. 3. (sockerb.) Past, tillredd af saft och skal utaf citron med socker.

CITRONPRESS, m. 2. Press, hvarmed saften pressas ur citroner.

CITRONRUTOR, f. 1. pl. (sockerb.) Oblat, skuret i sneda rutor, hvilka öfverstrykas med mandelmassa, bakas vid lindrig värma, glasseras och garneras med citronatstrimlor. Brukas äfv. i sing. om hvarje särskilt stycke.

CITRONSAFT, m. 3. Ur citron utpressad saft.

CITRONSIRAP, m. 3. Ett slags sirap, tillredd af utpressad citronsajt och socker. [--sirup, --syrup.]

CITRONSORBET, sitrónsá'rrbätt, m. sing. (kondit.) Sorbet, beredd af citronsajt med socker.

CITRONSPÄN, n. 3. (sockerb.) Ett slags ugnskonfekt, tillredd af citronsajt och citronskal med socker och ägghvita.

CITRONSYRA, f. 1. (kem.) Ett slags växtsyra, som innehålles i citronsajt, äfvensom i saften af vinbär, stickelbär och flera slags frukter.

CITRONSYRAD, a. 2. (kem.) Säges om salter, i hvilka citronsyra ingår. *C-t salt. C-t natron*, o. s. v.

CITRONSÅS, m. 3. Sås, med tillsats af citronsajt och citronskal.

CITRONTABLETTER, sitróntabl'ttr, m. 3. pl. (sockerb.) Tabletter (se d. o.), tillredda af rifvet citronskal med socker. Brukas äfv. i sing. om hvarje särskilt stycke.

CITRONTRÄ, n. 4. sing. Veden, virket af Citronträdet.

CITRONTRÄD, n. 3. Trädslag, hvars frukt är den allmänt bekanta citronen, och hvars många arter hafva sitt hemland i södra delarna af Asien och Europa samt norra delen af Afrika. Till arterna höra: Pomerans-, Apelsin- och Bergamott-träd. *Citrus*. Egentliga Citronträdet kallas på latin: *Citrus Limonium*.

CITRONVATTEN, n. 3. Vatten, blandadt med citronsajt.